

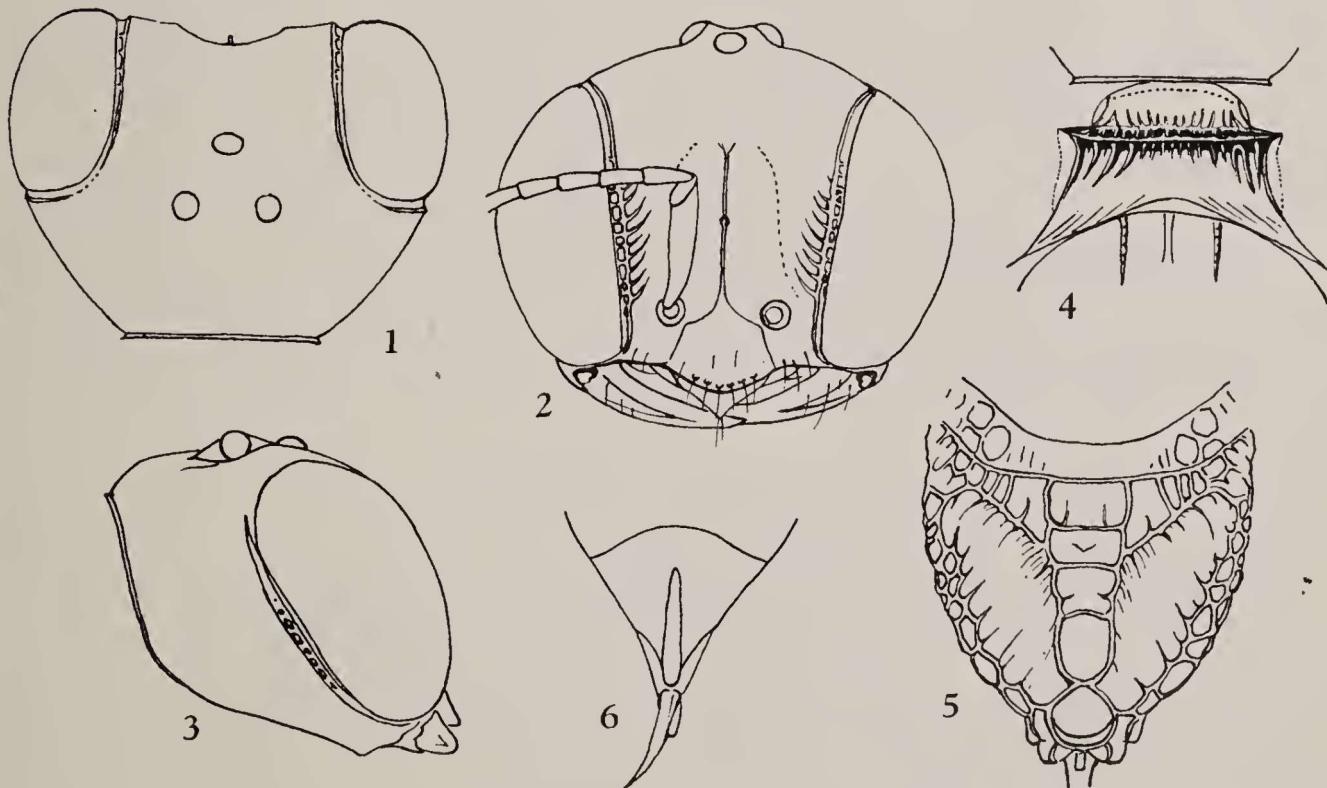
- BLÜTHGEN, Paul, 1941, Die Untergattungen *Hoplomerus* s.str. und *Monoplomerus* der Gattung *Hoplomerus* Westwood, *Arch. Naturgesch.* 10: 332—333.
 ———, 1951, Weitere Beiträge zur Kenntnis der paläarktischen Faltenwespen, *Mitt. Münchner Ent. Ges.* 41: 163—164.
 BOUWMAN, B. E., 1935, Metselwespen, *De Levende Natuur* 39: 110—119.
 CARPENTIER, L., 1889, Observations sur le *Phytonomus variabilis* et ses parasites, *Mem. Soc. Linn. Nord France* 7: 65—69.
 DUFOUR, L., 1839, Mémoire pour servir à l'histoire de l'industrie et des métamorphoses des Odynères etc., *Ann. Sc. Nat.* 11: 85—103.
 MARÉCHAL, P., 1949, Sur les proies des *Odynerus*, *Publicaties Natuurhist. Genootschap Limburg* 2: 5—12.
 RÉAUMUR, R. A. F. DE, 1742, Mémoires pour servir à l'histoire des insectes, 7: 247—292
 Rotterdam, Allard Piersonstr. 28c.

A new species of *Stigmus* from Morocco (Hymen., Sphecidae,
 Pemphredoninae)
 by
 K. TSUNEKI

Recently, Mr. P. M. F. VERHOEFF, den Dolder, kindly forwarded to me an interesting specimen of the genus *Stigmus* to study. Upon examination, it proved to be an undescribed species. According to his exhortation the description of the species is given in the present paper. The specimen was collected by him and is in his collection. I express my sincere thanks to Mr. VERHOEFF.

Stigmus (Carinostigmus) marocensis sp. nov.

♀. Head seen from above: Fig. 1, seen in front: Fig. 2, clypeus simply roundly produced anteriorly, with sparse rather long whitish hairs in front, frontal process short, simple; 3rd joint of antenna equal in length to 4th, 2.5 times as long as wide at apex. Head seen in profile: Fig. 3; pronotum: Fig. 4. on mesono-

Figs. 1—6, *Stigmus (Carinostigmus) marocensis* sp. nov. 1, 2, and 3, head; 4, pronotum; 5, propodeum; 6, pygidial area.

tum two anterior furrows distinct and crenulate, medio-anterior one not impressed, simply marked off by two closely located delicate carinae, posterior margin longitudinally coarsely striate; propodeum: Fig. 5, petiole of abdomen as long as hind tibia or two subsequent tergites united, apical segment with well-defined pygidial area (Fig. 6).

Vertex and clypeus transversely, front and mesonotum longitudinally and pronotum obliquely, microscopically finely and very closely striate, the striae rather coarse on post-ocular regions and on lateral aspects of pronotum; mesonotum with scattered puncturings, mesopleuron with enclosed triangular area almost polished, supra-triangular region longitudinally, sub-triangular region obliquely, delicately striate, the striae posteriorly stronger; sides of propodeum anteriorly obliquely, rather coarsely striate; petiole above and abdomen polished, with apical segment sparsely punctured.

Black. Mandibles except apices yellowish, tubercles ivory white; scapes of antennae, flagella basally, wingtegulae, all trochanters, tibiae and tarsi of front and mid legs and base of hind tibiae ferruginous; flagella largely, wingveins and stigma, inner margins of mid tibiae and hind tibiae and tarsi dark brown. Length 3.8 mm.

Holotype: ♀, Agadir, Morocco, 23—26.V.1950 (Mr. P. M. F. VERHOEFF leg., and in his collection).

Comparative note. Among the known relatives of the subgenus, the present species is closest to *S. congruus* Walker occurring in India. But it is easily separable from the latter by its smaller size, by having the delicate sculpture on the head and thorax and by the different structure and sculpture of the propodeum.

Biological Laboratory, Fukui University, Japan.

✓ **Poecilocampa populi L., f. albomarginata Heyne.** Bij een aantal vlinders, die de heer K. ALDERS me liet zien, bevond zich een schitterend mannetje van deze vorm, dat 12 november 1955 te Wageningen werd gevangen. Het wortelveld der voorvleugels is geelbruin, het middenveld massief zwart, het achterrandsveld zuiver wit. De wortelhelft der achtervleugels is zwartachtig, de achterrandshelft witgrijs. Het is het eerste exemplaar van deze opvallende vorm, dat ik uit ons land ken. Ongetwijfeld is hij erfelijk, vermoedelijk, gezien zijn grote zeldzaamheid, recessief ten opzichte van de normale vorm. Wie er ooit een wijfje van vindt, moet trachten er van door te kweken. Vrij zeker zal pas in de tweede generatie de vorm weer te voorschijn komen, maar dan kan ook een kwart van de exemplaren er toe behoren, aangenomen, dat er geen verdere complicaties bij komen in de vorm van bijv. een lethale factor. — LPK.

✓ **Endromis versicolora L.** In aansluiting op mijn artikelje in *Ent. Ber.* 16: 11, januari 1956, deel ik onderstaand het resultaat mede:

Op 8 maart werkten zich 6 poppen halverwege door het spinnsel. De vlinder komt dus niet uit de pop, als deze zich nog in het spinnsel bevindt. Tussen 17 en 20 maart leverden deze poppen 4 ♂♂ en 2 ♀♀.

Eén pop zit nog in het spinnsel, heeft zich hier ook nog niet uitgewerkt en zal waarschijnlijk een jaar blijven liggen.

De vlinders kwamen alle in de ochtenduren uit de pop.

W. OORD, Potterstraat 16, Deventer.